

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 823/2019
18.09.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац и Бранка Станића, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ... – ..., чији је пуномоћник Горан Цветковић, адвокат из ..., против туженог ЈКП „Градске пијаце“ чији је заступник Градско јавно правобранилаштво Града Београда, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3236/18 од 12.10.2018. године, у седници одржаној 18.09.2019. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца, изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3236/18 од 12.10.2018. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 1495/18 од 07.06.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се тужени обавезе да му накнади материјалну штету на име измакле добити због трајне немогућности професионалног бављења ... и учешћа на турнирима и првенствима, у износима од по 9.000 УСД за 2009, 2010, 2011. и 2012. годину, односно износ од укупно 36.000 УСД долара, све у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате, са законском затезном каматом од дана подношења тужбе па до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се тужени обавезе да му накнади нематеријалну штету у износу од укупно 1.700.000,00 динара и то на име: претрпљених душевних болова због умањења животне активности 1.000.000,00 динара, претрпљеног физичког бола 400.000,00 динара, претрпљених душевних болова због наружености 100.000,00 динара и претрпљеног страха 200.000,00 динара, све са законском затезном каматом од 04.02.2009. године па до исплате. Ставом трећим изреке, тужилац је обавезан да туженом на име накнаде трошкова поступка исплати 324.750,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 3236/18 од 12.10.2018. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена је наведена првостепена пресуда. Одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка по жалби.

Против наведене правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност побијане пресуде у смислу члана 408. ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11, 55/14) који се у овом поступку примењује на основу члана 506. став 2. истог закона, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није основана.

Доношењем побијане пресуде није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Није основан ревизијски навод да је другостепени суд доношењем побијане пресуде учинио битну повреду одредаба из члана 374. став 1. у вези члана 231. ЗПП јер је напротив, правилно применио цитирану одредбу о терету доказивања.

Према утврђеном чињеничном стању тужилац је засновао радни однос код туженог обављајући послове Дана 04.02.2009. године, требао је да путује на службени пут заједно са ... ББ и због тога је пре почетка радног времена око 06,00 часова ујутру дошао у просторије туженог. У тоалету је након прања руку, покушао да скине капут који је закачио на врата када је окретом тела својим левом куком закачио лавабо који се срушио и повредио му леву ногу и то ахилову пету. Примљен је у Клинички центар Србије где му је урађена операција након утврђене повреде. На основу налаза и мишљења судског вештака медицинске ортопедске струке утврђено је да је тужилац наведеном приликом задобио тешку телесну повреду која је довела до умањења животне активности од 12% и да је у том тренутку и након повређивања трпео болове утврђеног интензитета и трајања. На основу налаза и мишљења судског вештака медицинске - неуропсихијатријске струке утврђено је да је тужилац том приликом и касније трпео страх утврђене јачине и трајања. Исти судски вештак је нашао да је тужиочево умањење животне активности са неуропсихијатријске стране лаког степена и да износи 10%, а без присуства душевних болова због наружености. На основу усаглашених мишљења ових судских вештака утврђено је да је тужиоцу општа животна активност умањена за укупно 17%. Такође је утврђено да је тужилац започео професионалну каријеру ... око 2001/2002 године, да је био у пуном налету 2006. и 2007. године и да је овим повређивањем заустављена његова спортска каријера. На основу писане изјаве сведока – радника тужене ВВ, утврђено је да је претходног дана 03.02.2009. године (дан пре штетног догађаја) она обављала уобичајене послове чишћења санитарнија у тоалетима у просторијама туженог и да су лавабо и ВЦ шоља у наведеном тоалету тада били у исправном стању, а да је била пракса да ако се неким случајем деси нека неисправност или квар да се то одмах пријављује претпостављеном. На основу исказа сведока ББ који је у то време био ... туженог, утврђено је да су се тоалети у просторијама туженог свакодневно користили и добро одржавали и да је тужени имао и технички сервис који се ангажовао када је требало поправити неки квар.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је закључио да иако је тужилац претрпео штету на раду и у вези са радом у смислу члана 164. Закона

о раду, да је у ситуацији када је до пада лавабоа у тоалету туженог дошло због његове несмотрености јер је по свом исказу тада покушао да скине капут са врата и том приликом у окрету, левим куком закачио лавабо који је пао и повредио му леву ногу – ахилову пету; да у овом случају постоји основ за ослобођење туженог као имаоца опасне ствари од одговорности за насталу штету на основу члана 177. став 2. Закона о облигационим односима (ЗОО).

Становиште првостепеног суда прихватио је и другостепени суд, налазећи да је у ситуацији када је утврђено да је искључиво радњом тужиоца као оштећеног дошло до настале материјалне и нематеријалне штете, тужени на тај начин оборио претпоставку адекватне узрочности из члана 173. ЗОО.

Нису основани ревизијски наводи тужиоца да је побијана пресуда заснована на погрешној примени материјалног права јер је тужени требао да докаже да је предузео све мере заштите на раду и да је наведени лавабо био правилно причвршћен шрафовима, па би тек тада била искључена његова одговорност за накнаду штете. Ово из разлога што је утврђено да је наведена повреда тужиоца настала покретом његовог тела који је узроковао пад лавабоа, који је дан раније био у исправном стању; због чега је правилно становиште нижестепених судова да је искључиви узрок пада лавабоа радња и несмотреност тужиоца који је својим левом куком закачио лавабо и срушио га, а што представља разлог за искључење објективне одговорности туженог за насталу штету на основу члана 177. став 2. у вези члана 154. став 2. ЗОО.

Правилно је одлучено и о накнади трошкова поступка на основу чланова 153. став 1. и 154. став 2. ЗПП.

Из изложених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Председник већа - судија
Звездана Лутовац,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић